

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Beneficia Vetera Et Nova, Divæ Virginis Dittelbacensis

Sang, Eucharius

Wirceburgi, 1607

Capvt XVI. Diuinitus, grauissime ab equo læsus, valetudinem recipit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64129](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64129)

Damasc.
ser. 2. de
dormitio:
Deipara.

Aue gaudij pelagus inexhaustum; aue unicum molestiarum leuamen; aue omnium cordis dolorum medicamentum. aue S. Maria, per quam mors fuit expulsa, vita autem introducta.

CAPVT XVI.

Diuinitus, grauissimè ab equo læsus, valetudinem recipit.

Necdum Beneficiorum, in sacello Dettelbacensi acceptorum, finis. Anno enim M. D. XI. Cænobij VVirceburgensis, cui à protomartyre Stephano nomen est, Antistes, quendam suos inter famulos alebat, qui rusticorum prædium in vico Dürbach curaret; sed eheu, non satis ille seipsum; Adelbertus vocabatur. Die enim quadam cum incautiùs equum, opinione sua mansuetum, tractat, ab eo calce petitus in terram prosternitur, & confestim è naribus, auribus, ore, largissimè cruor manat. Hominis ante serui, nunc faucij & vulnerati, infortunio magno euocati vicini, adsunt, & cruore vulnereque deformatum in domum referunt, certò persuasi, mox moriturum. Cæreum sacrum, si habuissent; ut potè agenti animam & iam expiraturo; dedissent in manus. Animo itaque consternati cuncti, magna Virginis opem, alia cum non affulgerent præsidia,

inuo-

inuocant; & votiuam ad ipsum sacellum Marianū peregrinationem addunt. Audiuit vota precesq; Deus, ac Diua. Morti quàm vitæ vicinior, mentem recuperat; votumq; inaudiens sui causa emissum, probat; & integrè, verbo vno, conualefcit; nec vulneris alicuius in eo apparet cicatrix. Sanus ergò ac latus, altero, à vulnere accepto, die, Dettelbachium proficiscitur, illicq; salutis suæ agnoscit & prædicat auctorem. Fuêre miraculi testes, Conradus Canobij Antistes, Procurator item peni, alijque loci incolæ. Ad hæc quid improbi? Ringuntur. Intimè gaudent boni. Hos imitemur; & perenne per Diuam, à DEO, petamus gaudium.

Finiet iam vetera domicilij Mariani Beneficia, Vir morbo Gallico deformatus. Inter vasa namque aurea, & terreum subindè abacum exornat.

CAPVT XVII.

Vir, morbo Gallico laborans,
fanatur.

ANno M. D. XI. non procul Forchemio, in pago Eckelshaim, vir quidam, Martinus nomine, morbo Gallico inficitur. Sed quis ille morbus & vnde? Maioribus nostris, nec visus, nec cognitus. Lues est, qua caput, & barba depilari solent, faciesq; mirum in mo-

dum